

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Petríkovej a sudcov JUDr. Martina Vladika a JUDr. Jozefa Kolcuna v právnej veci žalobcu **I. S.**, bývajúceho v P., zastúpeného JUDr. Zuzanou Molokačovou, advokátkou v Prešove, Masarykova č. 16, proti žalovanej **V. D.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. Františkom Buhlom, advokátom v Košiciach, Výstavby č. 2, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej – **Slovenskej kancelárie poisťovateľov**, so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta č. 82, zastúpeného Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, **o náhradu škody vo výške 3 495,85 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21 C 37/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 12. februára 2014 sp. zn. 1 Co 201/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia v sume 138,08 €, do troch dní na účet JUDr. Františka Buhlu, advokáta v Košiciach, Výstavby č. 2.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I rozsudkom z 30. júna 2008 č. k. 21 C 37/2004-338 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 105 316 Sk s 12 % úrokom z omeškania od 19. februára 2004 do zaplatenia a trovy konania 4 968 Sk do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Taktiež uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia

54 103 Sk na účet právnej zástupkyne žalobcu ako aj povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok 5 400 Sk. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a to doplniacím rozsudkom z 30. júla 2008 č. k. 21 C 37/2004-348. Dospel k záveru, že žalovaná z nedbanlivosti spôsobila žalobcovi škodu tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, keď pri predchádzaní pravotočivou zákrutou v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, vedenie vozidla nezvládla, dostala šmyk a prešla do protismeru, kde narazila do protiidúceho osobného motorového vozidla zn. N., ktoré riadil žalobca. Časť vzniknutej škody v sume 107 684 Sk bola žalobcovi preplatená z havarijného poistenia v poisťovni U.. Pri výpočte výšky škody, za ktorú žalovaná zodpovedá, súd vychádzal z časovej hodnoty motorového vozidla N., EČ X, ku dňu vzniku poistnej udalosti, kedy konaním žalovanej došlo k totálnemu zničeniu motorového vozidla technickej hodnoty 213 000 Sk. V dôsledku predčasného ukončenia leasingovej zmluvy dlh žalobcu voči spoločnosti LB – leasing, spol. s r.o., Bratislava predstavoval 90 001,31 Sk. Leasingová spoločnosť túto sumu zohľadnila v sume poistného plnenia poskytnutého žalobcovi, teda o toľko menej mu zaplatila, pretože uvedenú sumu odrátala od hodnoty zvyšku vozidla. Poisťovňa U. pri celkovej kalkulácii predpokladala, že hodnota zvyškov motorového vozidla je 55 000 Sk, no leasingová spoločnosť speňažila zvyšky motorového vozidla na 37 231 Sk a tento rozdiel tiež priznala žalobcovi. Na základe zisteného skutkového stavu a uvedenej zákonnej úpravy súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 105 316 Sk s úrokom z omeškania. Uviedol, že žalobcovi v dôsledku dopravnej nehody spôsobenou žalovanou táto finančná ujma vznikla, za spôsobenú škodu jednoznačne zodpovedá žalovaná. Časť ňou spôsobenej škody uhradila jej poisťovňa a zvyšok, nekrytý poisťou musí znášať na svoje náklady. Nebyť jej porušenia povinnosti, žalobcovi by takáto škoda nevznikla. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie vedľajšieho účastníka rozsudkom z 3. septembra 2009 sp. zn. 1 Co 308/2008 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania 722,88 € a vedľajšiemu účastníkovi 179,24 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Dospel k záveru, že súd prvého stupňa zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávny právny záver o vzniku škody žalobcovi. Žalobca bol nájomcom poškodeného motorového vozidla a to na základe leasingovej zmluvy uzavretej so spoločnosťou LB – Leasing, s.r.o., Bratislava

18. mája 2000. Táto zmluva umožnila žalobcovi ako nájomcovi vec za úhradu užívať, no predmet leasingu zostal vo vlastníctve prenajímateľa. Žalobca nepreukázal splnenie jednej zo základných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu – a to vznik škody, ktorá mu mala vzniknúť poškodením motorového vozidla N. a mala sa prejavíť zmenšením jeho majetkového stavu. Z leasingovej zmluvy a zo všeobecných leasingových podmienok vyplýva, že v čase poškodenia motorového vozidla žalobca nebol jeho vlastníkom, bol iba jeho nájomcom. Poškodením tohto motorového vozidla nemohla žalobcovi vzniknúť škoda, lebo nenadobudol majetkovú hodnotu, ktorú by poškodením vozidla mohol stratiť. Skutočná škoda na motorovom vozidle tak, ako ju uplatňoval žalobca v sume 105 316 Sk by mu mohla vzniknúť len za predpokladu, ak by bol vlastníkom motorového vozidla. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalobcu uznesením z 31. marca 2011 sp. zn. 2 Cdo 166/2010 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 3. septembra 2009 sp. zn. 1 Co 308/2008 z dôvodu, že odvolacie konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Táto tzv. iná vada spočívala v skutočnosti, že odvolací súd postupoval v rozpore s ustanovením § 213 ods. 3 O.s.p.

Následne Krajský súd v Košiciach po zopakovaní dokazovania rozsudkom z 12. februára 2014 sp. zn. 1 Co 201/2013 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom tak, že žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej na trovách konania sumu 1 275,44 € platbou JUDr. Františkovi Buhlovi, advokátovi a sumu 179,24 € vedľajšiemu účastníkovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že z leasingovej zmluvy a všeobecných leasingových podmienok vyplýva, že v čase poškodenia motorového vozidla žalobca nebol jeho vlastníkom, ale jeho vlastníkom bola obchodná spoločnosť LB – Leasing s.r.o., so sídlom v Bratislave a žalobca bol iba jeho nájomcom. Preto poškodením tohto motorového vozidla nemohla žalobcovi vzniknúť škoda, lebo nenadobudol majetkovú hodnotu, ktorú by poškodením tohto motorového vozidla mohol stratiť. Skutočná škoda na motorovom vozidle tak, ako ju uplatňoval žalobca v sume 105 316 Sk (rozdiel medzi technickou hodnotou motorového vozidla v čase poškodenia v sume 213 000 Sk a sumou 107 684 Sk vyplatenou mu prenajímateľom) by mu mohla vzniknúť len za predpokladu, že by bol vlastníkom tohto motorového vozidla. Skutočná škoda spočívajúca v časovej, resp. technickej hodnote motorového vozidla v čase poškodenia

vznikla vlastníkovi, obchodnej spoločnosti LB – Leasing s.r.o., so sídlom v Bratislave a v dôsledku tejto škodovej udalosti vyplatila poisťovňa U. a.s. leasingovej spoločnosti ako vlastníkovi škodu na uvedenom motorovom vozidle v sume 160 376 Sk. Odvolací súd navyše poznamenal, že zo strany vedľajšieho účastníka došlo v mene žalovanej k úhrade škody na vozidle, ktorého vlastníkom bola leasingová spoločnosť, a to vo výške jeho časovej hodnoty, ktorej výška nebola spochybňovaná. Za takejto situácie žalovaná splnila svoju povinnosť náhrady škody v plnej výške. Táto už nemôže zodpovedať za vzájomné rozdelenie tejto škody medzi leasingovú spoločnosť ako prenajímateľa a žalobcu ako nájomcu, ktorá vychádza z ich vzájomných zmluvných práv a povinností. Samotný leasingový vzťah nemôže zvyšovať skutočnú škodu na vozidle. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 3 a § 243d ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Žiadal, aby dovolací súd zmenil, resp. zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolanie podal podľa ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. z dôvodov uvedených v ustanoveniach § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p. Žalobca mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Žalovaná, ktorá nepodala odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, sa stotožnila so závermi tohto rozsudku, ktorý sa vo vzťahu k nej stal právoplatný a vykonateľný. Regresná viazanosť vedľajšieho účastníka sa nemusí dotýkať celej výšky uplatneného nároku, ale len jeho časti. Žalobca neakceptoval záver odvolacieho súdu, že tomu, kto nie je vlastníkom veci, škoda spočívajúca v hodnote tejto veci nemôže vzniknúť. Tvrdil, že mal právo, aby mu titulom predčasného ukončenia leasingovej zmluvy žalovaná zaplatila sumu, ktorá je predmetom konania, pozostávajúcu z nesplatennej časti predmetu leasingu, ktorý žalobca platil po dopravnej lehote, z odúročeného ušlého zisku, z poplatku za predčasné ukončenie leasingovej zmluvy a z ďalších nákladov.

Žalovaná a vedľajší účastník vo vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie zamietnuť, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu považovali za zákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je dôvodné.

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 ods. 1 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto zákonom ustanovení. V zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné (teda aj dôvodné) proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ vady v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nenamietal a ani dovolací súd existenciu týchto väd nezistil. Pokiaľ ide o tzv. iné vady konania, žalobca v texte dovolania síce uviedol, že dovolanie podáva aj z dôvodu podľa ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., existenciu iných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci však žiadnym spôsobom neodôvodnil. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania ani tieto vady nezistil.

Žalobca v dovolaní ako ďalší dovolací dôvod uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), keďže sa nestotožnil s právnymi závermi odvolacieho súdu ohľadom toho, že nastali suspenzívne účinky odvolania napadnutého rozsudku odvolacieho súdu aj vo vzťahu k žalovanej napriek skutočnosti, že odvolanie podal len vedľajší účastník. Žalobca ďalej neakceptoval záver odvolacieho súdu ktorý konštatoval, že tomu, kto nie je vlastníkom veci, škoda spočívajúca

v hodnote tejto veci nemôže vzniknúť.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

V súdnej veci určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi žalovanou a vedľajším účastníkom vyplýva zo skutočnosti, že nároky žalobcu sa odvíjajú z dopravnej nehody, ku ktorej došlo prevádzkou motorového vozidla žalovanej. V zmysle ustanovenia § 3 vyhlášky č. 423/1991 Z.z., ktorou sa ustanovoval rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, má prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla (žalovaná), na ktorého sa vzťahuje zákonné poistenie právo, aby poisťovňa (vedľajší účastník) za neho nahradila v rozsahu a vo výške podľa osobitných právnych predpisov poškodeným uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla inému na zdraví alebo usmrtením, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením vecí a vznikom inej majetkovej ujmy, pokiaľ poistený (žalovaná) za túto škodu zodpovedá podľa zákona. V zmysle ustanovenia § 28 ods. 2 a 3 zákona č. 381/2001 Z.z. právne vzťahy vzniknuté zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla do 31. decembra 2001 sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov, pričom práva a povinnosti Slovenskej poisťovne, a.s., vzniknuté zo zákonného poistenia prechádzajú 1. januára 2002 na kanceláriu. Tieto práva a povinnosti uplatňuje a vykonáva v mene a na účet kancelárie Slovenská poisťovňa, a.s., po zmene obchodného mena Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s.

Keďže vedľajší účastník preukázal, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a žalovanou, mal v zmysle ustanovenia § 201 O.s.p. právo podať vo veci odvolanie (pre ktoré je suspenzívny účinok typický) a to bez zreteľa

na stanovisko žalovanej, popri ktorej v spore vystupuje, ba aj proti jej vôli. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožňuje s argumentáciou odvolacieho súdu keď tvrdil, že odvolanie podané vedľajším účastníkom podľa ustanovenia § 201 O.s.p. má odkladný účinok aj vo vzťahu k žalovanej, na strane ktorej vedľajší účastník v spore vystupuje.

Žalobca v dovolaní ďalej namieta, že právne posúdenie veci odvolacím súdom ohľadom vzniku škody na strane žalobcu, resp. jeho aktívnej legitímácie je nesprávne.

Rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza zo záveru, že žalobca nie je aktívne legitímovaný podať žalobu o náhradu škody v danej veci, pretože nebol vlastníkom poškodenej veci v čase škodnej udalosti. Poukázal na skutočnosť, že žalobca nepreukázal splnenie jednej zo základných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu a to vznik škody na jeho strane.

Aktívna legitímácia je stav, kedy účastník konania, žalobca, je tým účastníkom, ktorý podľa hmotného práva správne mal a mohol žalovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. V danej veci žalobca nie je aktívne legitímovaný k podaniu žaloby na náhradu škody, pokiaľ nie je vlastníkom veci, ktorá bola poškodená škodnou udalosťou. V prípade absencie aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby je jediným dôsledkom tohto stavu zamietnutie žaloby.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Právne relevantná škoda je majetková ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (majetková – hmotná ujma), a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentnom, t. j. peniazmi, a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Prejavuje sa

vo forme skutočnej škody alebo vo forme ušlého zisku. Skutočná škoda je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby prišlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ak je poškodený vlastníkom veci, jeho majetkový stav zahrňuje hodnotu veci a v dôsledku jej straty, odobratia či zničenia dochádza k zmenšeniu jeho majetkového stavu o hodnotu tejto veci v dobe pred tým, než k jej strate, odobratiu či zničeniu prišlo. Tomu, kto nie je vlastníkom veci, škoda spočívajúca v hodnote tejto veci nemôže vzniknúť, pretože ten, kto nenadobudol vec do vlastníctva, nezískal majetkovú hodnotu, ktorú by mohol stratiť. Ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nepríde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa tak dalo očakávať s ohľadom na pravidelný chod vecí. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného, ale stratou očakávaného prínosu.

Majetkovú hodnotu má samozrejme aj osobný automobil. Ak príde k jeho strate, odobratiu alebo zničeniu, vzniká vlastníkovu veci skutočná škoda spočívajúca v hodnote (trhovej cene) veci v dobe, kedy k strate alebo k zničeniu prišlo (§ 443 OZ). V prípade porovnania majetkovej situácie žalobcu, pred dopravnou nehodou, s jeho majetkovou situáciou po škodnej udalosti, možno však dospieť k záveru, že osobné motorové vozidlo totálne zničené škodnou udalosťou, v rozhodnom čase nepatrilo do vlastníctva žalobcu, nenachádzalo sa v jeho majetkovej sfére, preto mu škoda, ktorá by spôsobila skutočnú škodu na veci, alebo ktorá by zničením tejto veci (vo vlastníctve žalobcu) mu spôsobila ušlý zisk, vzniknúť nemohla.

V posudzovanej veci žalobca uplatnil nárok na náhradu škody proti priamemu škodcovi a jeho majetková ujma (škoda) mala spočívať v rozdieli medzi technickou hodnotou prenajatého osobného motorového vozidla N. v čase dopravnej nehody, t. j. 213 000 Sk a sumou 107 684 Sk, ktorá mu bola uhradená z titulu poistnej udalosti (po odrátaní ceny leasingu a ostatných poplatkov).

Ak je poškodený vlastníkom veci, jeho majetkový stav zahrňuje hodnotu veci a v dôsledku jej poškodenia či zničenia dochádza k zmenšeniu jeho majetkového stavu. Tomu, kto nie je vlastníkom veci, však škoda spočívajúca v znížení hodnoty veci v dôsledku škodnej udalosti oproti jej hodnote pred poškodením nevzniká, pretože ten kto nenadobudol vec do vlastníctva, nezískal majetkovú hodnotu, ktorú by mohol stratiť. Rozhodujúce pre

právne posúdenie veci je skutočnosť, že žalobca v dobe, kedy došlo k poškodeniu (resp. zničeniu) vozidla, nebol jeho vlastníkom. Poškodením vozidla došlo v dôsledku škodnej udalosti k zníženiu majetkového stavu vlastníčky vozidla, ktorou bola leasingová spoločnosť, nie nájomcu vozidla, pretože rozdiel v hodnote vozidla pred poškodením (i keď časovo uplatnenej ku dňu riadneho skončenia leasingu a nie ku dňu skončenia leasingu v dôsledku zničenía predmetu leasingu) a potom (nulová hodnota) sa prejavil v majetkových pomeroch vlastníčky. Na tom nič nemení ani okolnosť, akým spôsobom si vysporiadali vzájomný právny vzťah založený leasingovou zmluvou leasingová spoločnosť s nájomcom – žalobcom. Majetkovou hodnotou, ktorá môže byť poškodená, je skutočná hodnota veci, pokiaľ je ocniteľná peniazmi a samozrejme patriaca vlastníkovi, nie nájomcovi. Možno preto uzavrieť zhodne s odvolacím súdom, že žalobca si uplatnil náhradu škody vo forme skutočnej škody, ktorá mu ako nevlastníkovi veci vzniknúť nemohla.

Z uvedeného vyplýva, že právny názor odvolacieho súdu na právnu otázku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby o náhradu škody na veci, ktorej nebol vlastníkom, je správny a plne v súlade so zákonom. Nie je mu možné vytýkať nesprávne právne posúdenie predmetnej právnej otázky. Pokiaľ odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol, vyvodil zo správneho právneho posúdenia jediný možný dôsledok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uzatvára, že dovolanie žalobcu bezdôvodne vytýkalo odvolaciemu súdu, že jeho rozhodnutie nie je správne. Keďže dovolací súd nezistil ani vady konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p., ani iné (v § 237 O.s.p. neuvedené) vady, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, uvedený opravný prostriedok rozsudkom zamietol (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V dovolacom konaní nebol žalobca úspešný. Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaná (na rozdiel od vedľajšieho účastníka) si náhradu trov dovolacieho konania uplatnila a ich výšku vyčíslila. Dovolací súd jej priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ju zastupoval aj pred súdmi nižších stupňov) za jeden úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia z 12. mája 2014 [§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje spolu sumu 139,17 € [t. j. 131,13 € (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky) + režijný paušál 8,04 (§ 16

ods. 3 vyhlášky)]. Právny zástupca žalovanej si však uplatnil za jeden úkon právnej služby 138,08 €, preto mu Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal práve túto sumu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová